

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
« pol leta 8 L.
« četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 68

V Gorici, v sredo 26. avgusta 1925.

Leto VIII.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v na-
prek. List izdaja kon-
sorcijski

«GORIŠKE STRAŽE»
Tisk Zdravne tiskarne
v Gorici, Riva Piazzut
ta št. 18.

Uprava in uredništvo
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

Narod naš dokazuje hrani...

V zadnji številki smo pod tem naslovom priložili zanimiv zgodovinski dokument, katerega je našel neki naš prijatelj v cerkvenem arhivu v Kamniah. Dokument ni samo važen za zgodovinarja, ne predstavlja samo velepomembnega doneska k naši kulturni zgodovini, temveč ima za nas tudi svoj političen pomen. Dokument nosi, kakor se čitatelji gotovo še spominjajo, datum 15. junija 1583, je pisan v glagolici in pr. poveduje, kako je videmski škof Giovanni Grimani, ki je ko oglejski patrijarh stoloval v Vidmu, naročil župniku v Kamniah, naj poje staroslovensko sv. mašo pred vsem njegovim spremstvom in pred celokupnim ljudstvom.

Kaj nam pove in dokazuje ta starinski, orumeneli rokopis?

Pisan je bil pred tristodvainštiridesetimi leti in sicer v jeziku, ki je za vsakega izmed nas lahko razumljiv. To ne priča samo, da je živelo takrat v Vipavski dolini slovensko ljudstvo kompaktno naseljeno, saj tega ne upajo zanikati niti naši najstrupenejši nasprotniki. Dokazuje nam pa, da se je videmski škof zavedal, da biva na slovenski zemlji med slovenskim ljudstvom. Temu ljudstvu, o katerem je moral vedeti, da je ponosno na svoje šege in navade ter da spoštuje svoj jezik, je hotel visoki cerkveni knez brez dvoma napraviti veselje in mu pokazati svojo naklonjenost. Samozavest naših dedov je bila tedaj že takrat znana v najvišjih krogih in očitno tudi vpoštevana.

Dalje nam pravi kamenski rokopis, da smo imeli že takrat, pred tristo in tolikimi leti med našim ljudstvom na deželi zavedne naobrazence, ki so svoje zasebne zapiske vodili v svojem maternem jeziku. Ljubili so tedaj svoj jezik in so ga skušali spopolnjevati. Če pomislimo, kako je tako delo težavno in okorno, zlasti še, ker ni bilo

nobenega pravopisa in je bilo tudi vprašanje pismenk še zelo zamotano, potem se le lahko presodimo, kako se ti moške z vsem srcem živeli za svoj narodni jezik. Izključeno pa je, da bi bila ta ljubezen do lastnega jezika omejena samo na ozek krog izobražencev. V koreninena je bila v širokih plasteh naroda in je črpala svojo moč iz ljubezni, s katero je priprost človek branil svoje svojsko življenje: običaje, navade, pravice, zemljo in jezik. Radi takratnih razmer ljubezen do materinščine v narodu ni našla glasnega in vidnega izraza, našla ga je pa, skoro bi rekli nezavestno, radi njene notranje nujnosti pri naobrazenem duhovniku.

Kančno naj podčrtamo še dejstvo, da je cerkveni vladika naročil župniku, naj poje staroslovensko sv. mašo. Zgoraj smo rekli, da je hotel s tem nekako nagraditi možato samozavest naših pradedov. Toda ne samo to! Škofoy ukrep gotovo ni izviral iz kakih hipne kaprice, temveč je temeljil v takratnih razmerah in odnosjih. Zato moramo smatrati škofoy korak za dokaz, da je vladalo takrat med širokim narodom živo in razširjeno zanimanje za staroslovensko sv. mašo. To pa nam neizpodbitno dokazuje, da je tlela že takrat v našem ljudstvu narodna zavest, da je bila njegova miselnost že določno usmerjena in njegova pot že začrtana: pot, po kateri neustrašeno koraka še dandanes.

Orumeneli rokopis iz kamenskega arhiva nam razgrinja zanimivo in častno stran iz zgodovine naših očetov. S kratkobesednostjo častiljive starosti nam pove, kako so že pred dolgimi stoletji udarjali temelje svoji svojstveni narodni kulturi in značajni samozavesti.

Glejmo, da jim vnuki ne bodo v sramoto!

skušajo razbremeniti svoje davkoplačevalce in prisiliti Evropejce, da znižajo svoja četa na kopnem in morju. Zato so sklenili, da bodo toliko časa tiščali za vrat evropske države, dokler jim ne poplačajo zadnjega vinarja. Uvidevni Angleži so prvi uvideli da se bo treba po trgovsko pomeniti z Amerikanci. Potem, so si mislili, bomo pa že tudi mi drugim povedali svojo. Zato so že pred tremi leti uredili svoje dolgove v Zedinjenih državah. Ravnotako se je za svoje dolgove pobrigala tudi Poljska. Le druge države so bile na to uho še gluhe. Mislili so že, da je nevarnost minila, tedaj treščil v maju letošnjega leta kot strela med nje glas iz Washingtona, da bo treba vendarle to reč urediti.

Zaradi „besede“.

Že v avgustu je poslala belgijska vlada svoje odposlance v Ameriko, da rešijo vprašanje medzavezniških dolgov. Par pozdravnih govorov, nekaj sej in pogajanja so bila razbita, ker so niso hoteli Amerikanci več spomniti, da je dal pokojni predsednik Wilson Belgicem besedo, da bo belgijske dolgove odplačevala premagana Nemčija. Zdaj so pa kar naenkrat ameriški zastopniki terjali Belgijo za vseh 418 milijonov posojenih dolarjev in za 310 milijonov obresti. Iz te zagate je rešil ponižne Belgice sam predsednik Coolidge, ki je hotel obvarovati čast in veljavo obljub svojega prednika. Ukazal je, naj ameriško odposlanstvo nekoliko odjenja. Zato so Amerikanci odpustili Belgiji za 200 milijonov obresti, ostalo pa bo plačevala po obrokih skozi 62 let. Belgijci so nato pristali, ker jim ni drugače kazalo.

„Tudi mi smo berači!“

Komaj so na Francoskem zvedeli, kako se je Amerika izkazala milostno do Belgije, že so bili vsi francoski listi polni tarnanja in javkanja, da je Francija največ pretrpela v svetovni vojni, največ je padlo Francozov in izmed vseh držav je ona še danes v največjih škripcih, ker se ji puntajo rodovi v afriških in azijskih kolonijah. To da jim požira vsak dan take svote, da so že skoro berači. Nemci jim preže za hrbtom, Anglež pa je privlekel na dan dolžno pismo za letnih 20 milijonov funtov šterlingov, ki jih dolguje Francija Angležem. Vse to, pravijo, bi morala Amerika upoštevati in jim izkazati prav tako, če že ne večjo milost kot Belgicem.

Še bolj glasno pa je vpitje našega italijanskega časopisja. Po mnenju tega časopisja smo postali reveži na vseh koncih in krajih. Je na tudi res, da so številke take, da človeka oplajšijo. Po računih bi znašal italijanski dolg z obrestmi vred v 62 letih čedno svotico 4970 milijonov lir. Z vsem znanstvenim dokazovanjem skuša Italija to številko znižati in navaja narodno premoženje belgijsko v primeri z italijanskim.

V Belgiji s 7.700.000 prebivalci cenijo skupno narodno premoženje na 60 milijard frankov; na enega prebivalca pride povprečno 7800 frankov. V Italiji s 40 milijoni prebivalcev (torej skoraj petkrat toliko kot v Belgiji) pa znaša vse narodno premoženje do 115 milijard lir v zlatu; na glavo povprek 2800 lir. »In na naše mrtvece, padle v svetovni vojni, nič ne mislite!«, vzklikajo italijanski listi ter ugotavljajo, da morajo biti Amerikanci do Italije najbolj popustilivi.

Čudna misel nam prihaja ob tem vpitju o ubožtvu na um. Ni še daleč za nami čas, ko so se pri nas bahato trkali na prsi, češ italijansko gospodarstvo cvete pod snopersko komando kot še nikoli poprej. Danes se na prav isti ljudje trudijo, da bi v potu svojega obraza dokazali, kako je italijanska država najbolj revna in zadolžena med vsemi. So imeli prej prav ali danes?

Mačka miško, miš pšenico...

Dejali smo že, da so Angleži imeli skrite misli, ko so sklenili, da bodo odplačali Ameriki svoje dolgove. Pritisnili so na manj močne zaveznike Francoze in Italijane in jih pestijo, naj jim plačajo kar so dolžni. Angleškemu kupcu ne gre denar izpod palca, zato zahteva skoraj isto svoto, kot jo mora sam odplačevati v Ameriki, od Italije in Francije. Pri tem so pa še manj dostopni za prošnje kot Amerikanci. Višji pritiska nižjega, ta davi slabotnejšega, prav kakor svetopisemski hlapci. Francija dolguje Angliji letnih 20 milijonov funtov, a francoski finančni minister Kejo, ki se je prišel pogajati v London radi dolgov, ponuja le 10 do 15 milijonov.

Ob denarnem vprašanju so se razbila vsa zavezništva in prijateljstva, ker je družila te »zaveznike« v eno vrsto le želja po moči in nadoblasti bogatinov, ne pa resnična potreba celovnih množic.

V. socialni tečaj krščansko-socialnega dijaštva v Primorju.

Mornar, ko je najvišji dan
izmeri daljo in nebeško
stran.

To je bilo geslo, ki je gnalo vrste krščansko-socialnega dijaštva na prijazni griček v starodavno, a še vedno ljubko mestece Sv. Križ sredi lepe naše Vipavske.

Po dolgih težavah in ugibanjih pri raznih oblastvih se je smelo naše dijaštvo spet sestati, da si v skupnosti ukreše iskro navdušenja za Boga, dom in rod.

Ko se je v nedeljo zazibala v večerni mrak melodija »Zdrave Marije« iz samostanskega stolpa ter odmevala preko vinskih brajd in duhtečih senožeti do bokov sivega Čavna, tedaj so se dvignili naši fantje iz Gor in Gorice; iz Trsta je prikoral s kitarami in violinami nova, sveža vrsta in se pridružila Vipavcem in Kraševcem, ki jih je vodila pot ob razoranih in duhtečih njivah na griček.

In tako so se zbrali od vseh strani,

celo iz daljne Istre in Koroške, v eni želji, da bi se zaprli sami v se kot školika, da najdejo skriti biser življenja.

Priprosta dvorana domačega prosvetnega društva, skromno okrašena s poljskim cvetjem je sprejela 60 fantov, kjer so poslušali predavanja, ki so le udarila na srce, da je zabrnelo kot struna. Pogovor se je v lepi priproščini in domačnosti kradel iz srca v srce in spajal vse v eno misel, v eno moč, v eno voljo.

Ob deveti uri dopoldne je predsednik Dijaške zveze otvoril tečaj ter v pozdravnih besedah orisal pota in cilje. Po pozdravu zastopnika Prosvetne zveze je tov. Bednarik v poldrugournem predavanju orisal boje in trude borcev za katoliški dijaški pokret. V par dogodbicah iz dijaškega življenja se je pokazala prešerna fan-

Kaj se godi po svetu?

Posledic svetovne vojne še od daleč ni svet premagal. Ne le, da je zajel ves povojni rod val materializma in ubil vse duhovne vrednote, tudi gospodarski temelji pokajo in se drobe.

Med vojno in po vojni so skoro vse evropske države jemale na posodo pri bogatih ameriških bankirjih in angleških trgovcih. Polagoma so nekdanji zavezniki Amerikancev in Angležev postali popolnoma odvisni od teh dveh; kakor zapiskajo kapitalistične družbe onkraj Atlantskega oceana, tako se morajo zasukniti evropske države, ki so največ žrtvovale v svetovni vojni.

Denar sveta vladar.

Zadnje občje klanje je ponovno dokazalo, da je ta slovenski rek globoko resničen. Evropske države so gonile v strelske jarko množice svojih vojakov umirat za — dobiček Amerike in Anglije. Ti dve veselili sta v fronto vrgli le peščico svojih ljudi. Toda imeli so nekaj, kar je odločilo vojno. Denar! Francozi, Italijani in Belgijci so morali z dolarji in šterlingi kupovati živež in strelivo. Vojni dolgovi so rastle, obresti od posojil so dosegle ogromne številke. Nad 12 milijard dolarjev je Amerika posodila Evropi. Vsi tisoči s slavo ovenčanih mrtvecev francoskih, italijanskih in belgijskih armad pa niso nič zalegli proti ameriškemu in angleškemu denarju. Ko so bile strte osrednje velesile in so si zmagovalci delili v Pari-

zu plen, je največji kos odnesla Amerika in za njo Angleži.

Dežela zvezdnatega prapora je po vojni postala prva finančna sila na svetu. Kdor pa ima denar, lahko vodi tudi politiko kot sam hoče. In to je Amerika vedno dokazala, posebno zdaj ko odločno poseza v homatije na daljnem vzhodu.

Angležem je pa mir prinesel kar v naročje ogromna kolonialna posestva, ki so bila pred vojno v nemških rokah. Na morju se je Anglež iznebit nevarnega tekmeča Nemca in si zasilgural vsa najlepša svetovna tržišča.

Vse lepe in romantične pesmi o slavi padlih junakov, ki naj bi osvobodili domovino, se razblinijo kot pena ob kruti realnosti finančnih veliakov, ker denar je sveta vladar.

„Zavezniki“ do groba, le pri denarju ne.

Če sedejo v krčmi največji prijatelji skupaj in vržejo kvarte, se bodo že začeli pričkat, če že ne po stolihi grabiti, za vsak vinar. Taka slika se pokaže tudi v povojni denarni politiki nekdanjih zaveznikov.

Ko so sklepali narodi mir in so bili vsi državniki še prežeti s čustvom človečanstva in svetovnega miru, ni nobenemu padlo na um, da bo treba kdaj vračati izposojene milijarde. A ameriški bankirji so drugače mislili. Ko je republikanska stranka prišla do moči, so začeli Amerikanci pritiskati z vso silo na evropske dolžnike. S tem

tovska misel, prešinjena s ponosom in zanosom za vse, kar je vzvišeno. V tem predavanju je bilo v izvlečku podano vse gibanje katoliškega dijaštva od prvih početkov: »Iz preteklosti se učimo za prihodnje dni«, je bil motto drugega dela razgovora.

Debata, ki se je za tem razvila je bila kaj plodonosna, ker je ta ali oni povedal svoje mnenje o setvi, ki čaka koscev.

Opoldne je prišel po udeležence tečaja prijazni sivobradi oče gvardijan in jih peljal v samostan, kjer je že tovariš ekonom skrbel za kosilo. Prijazni očetje s svojim gvardijanom — ponižni starček je bil že menda določen za visoke časti v svojem redu, a je vesel sočne mladine rad nosil na mizo in skrbel za dijake kot dobri oče — romantični samostan, pod njim kot preproga razgrnjena vipavska dolina, vse to je v vsi družbo kmalu vilo prijetno razpoloženje.

Po kratkem odmoru je stopil na oder mož, blede in skromen, a vsak je začutil, da je to tisti, ki je razgibal dijaške vrste in skuša vlti »novo v nove mehove«. V klenih in izpiljenih besedah je dajal »smernice za novo življenje« in učenci so poslušali učenika.

In razgovor je spet popeljal vse k novim mislim in k novim ciljem. Sicer je bil razgovor o naturalizmu in drugih modroslovnih vprašanih nekaj previsok za mlajše tovariše, a se je tudi pri tem ukresala marsikaka pametna beseda, ki bo temu ali onemu mnogo hasnila.

Prijetno ubranost tečaja je pa razbil nekoliko orožniški poročnik, ki je zvečer pridiral na konju in prinesel ukaz, da se po nobenem predavanju ne sme razplesti razgovor, češ, da to ni na — sporedu.

Potem ko so naslednje jutro fantje topli seno raz oblek, ker so prenočevali po senikih, je imel g. žup. Rejec silno globoko zasnovan cerkven govor o bogoiskanju. Pokazal je pravo smer sredi med čustvenim pietizmom in pasivizmom ter zgolj umskim doumevanjem verskih vrednot in mističnega Kristusa, ki ga javlja v Njegovi Cerkv. Ob sklepu še par besed o izbiri poklica in četa fantov je spet odkorakala mimo dveh orožnikov, ki sta stražila na cerkvenem pragu, v dvorano.

Živahno pozdravljen je stopil med fante g. prof. Terčelj in v živih potezah orisal dušo naših ljudi izčiščenih in utrjenih v stoletnih bojih in troljenju. Toda le kratko je bil odmerjen čas predavatelju, ki se je moral vrniti še predno je dokončal svojo besedo v Gorico, da vodi gospodinjski tečaj.

Njegove misli je potem še razpredel tovariš Bednarik o zdravnikih ljudske duše ter o vodnikih, ki naj ožar-

jajo z gorečimi plamenicami pot do lepših dni.

Popoldne je še enkrat nastopil neumorni »dijaški oče« župnik Rejec in pokazal dijaku pot v javno življenje. »Ne stopaj v ospredje radi sebeljubja, temveč za to, ker te zove blaginja naroda. Toda zopet se ne prevzemi radi svojega visokega poslanstva, a tudi globoko spoštuj javne delavce, ki vse žrtvujejo za javni blagor.« Misel za mislijo, ena zlahknejša od druge, se je nizala.

To je bil zadnji govor na tečaju. Za njim je vodil tovariš Simoniti občni zbor Dijaške zveze, kjer se je pred vsem razpravljalo o preustrojitvi organizacije. Zelo živahna debata je dokazala, da se katoliško dijaštvo Primorja zaveda, kolikšno moč ima, če je strnjeno v neprobojno vrsto. Ko so

bile prebrane pozdravne brzojavke, je predsednik prosil še, naj rosi božji blagoslov na seme, ki je bilo v teh dveh dnevih položeno v razorane brazde mladih src.

Iz dna duše je vsem kipela zahvalna molitev v cerkvi, potem pa s pesmijo in vriskom ven v mehko avgustovo noč. Orožniki, ki so ves čas zborovanj stražili v polni opremi v dvorani, so dobili še ojačenja...

V tej mehki noči, ko so se pobratili sinovi tolminskih puntarjev z zagorelimi tovariši s solčnih bregov ob Adriji in so se čutili eno Vipavci in Koroski ter so sklepali prijateljstvo veseli Goričani in Brici s tovariši iz kršne Istre, je v vseh zazorela misel: naj bi bil zdravnik in vodnik ljudstvu, ki počiva utrujen od trdega dela v teh bornih selih in vasicah. R. B.

DNEVNE VESTI.

Sestanek slovensih vojakov iz svetovne vojne

se bo vršil v nedeljo 30. avgusta kakor lani na Brežicah. Sodeč po lanskim udeležbi in po letošnjih pripravah utegne biti tudi letos udeležba ogromna. Pri tej priliki bodo odkrili spominsko ploščo v zahvalo za srečno rešitev iz svetovne vojne in v počaščenje spomina padlih tovarišev. Ploščica je vzidana v cerkvi na steber poleg Marijinega oltarja. Primorcev in Koroscev na sestanku ne bo, ker so potovalne ovire pretežavne, da bi se organizirala številnejša udeležba. V mislih pa homo v nedeljo pri svojih sotrpinih iz svetovne vojne na Brezjah in uverjeni smo, da se bodo tudi oni nas spomnili.

Protestanska propaganda.

V mestu in po deželi hodijo, kakor slišimo, okrog čedno oblečeni agitatorji, ki trosijo letake in brošurice med ljudstvo. Na videz kažejo dobre namene, vendar za njihovim početjem se skriva agitacija za protestantizem. Z letaki svarijo sicer pred modernimi nevarnostmi kinematografa, gledališč, gostiln, časopisja in slabih knjig, kar je seveda prav, pri tem pa ponujajo sami strupeno vodo ter odvrčajo ljudi od katoliške Cerkve, češ, da le v besedi božji, kakor jo oni oznanjujejo, dobe izvirk prave pristne vode nadnaravnega življenja. Z rudečimi brošuricami širijo tudi protestantovsko sveto pismo. Njegov izvor se pozna po tem, da to sv. pismo ni potrjeno po kakem katoliškem škofu in tudi nima, kakor Cerkev predpisuje potrebne razlage. Opozorjamo ljudstvo, da je čitanje in razširjanje takega sv. pisma — ker krivoversko — prepovedano. Izbo- ren katoliški prevod novega zakona

iz grškega izvornika je izšel v slovenskem jeziku v Ljubljani uprav letos. Izdala ga je »Bogoslovna akademija«. Kdor želi res čiste pitne vode, naj seže po tem izvrstnem delu.

Skodnikov zavod v Tolminu.

Prošnje za sprejem v Skodnikov zavod v Tolminu se morajo vložiti na kolekovanem papirju za 2 L na kurtorij konvikta do 31. t. m. Mesečna stanarina je 200 L. Na razpolago sta dve novi brezplačni in šest polovičnih mest za ubožne marljive dijake, ki so lepega vedenja. Dijaki, ki prosijo prvič za sprejem v zavod, morajo prošnji priložiti zadnje šolsko spričevalo. Oni, ki že brezplačno ali polovično mesto, morajo priložiti še ubožno spričevalo, potrjeno od pristojnih oblastev.

Smrt slavnega katoliškega učenjaka.

V Freiburgu v Švici je umrl dominikanec Albert Weiss. Silen duh, ki se je kot profesor freiburške univerze dosti bavil z apologetiko in socialnimi praskanji. S svojimi spisi o socialnem položaju delavskega stanu je položil temelje za slavno socialno encikliko delavskega papeža Leona XIII.

Skrbi višje gosposke.

Pred par dnevi je zborovala v južni Italiji katoliška mladina iz pokrajine Emilija. Po zborovanju pa bi se morala razviti procesija. Toda prefekt je procesijo »radi javnega reda« prepovedal.

Včeraj, pa je zaključilo svoje zborovanje slovensko katoliško dijaštvo v Sv. Križu. K cerkveni pridigi v samostanski cerkvi je bil službeno poslan orožnik, da kontrolira pridigarja. Orožniški brigadir pa je stal na cerk-

venem pragu in pazil ali se kdo izmed poslušalcev sumljivo ne vede.

Glas vpijočih v puščavi.

Mednarodni socialistični kongres, ki zboruje v Marseju na južnem francoskem je razpravljalo o razorožitvi narodov. Socialistična mednarodna zveza bo skušala sklicati svetovno konferenco proti vojni. Kapitalisti, ki imajo v rokah platno in škarje bodo pa bržkone drugo rekli.

Naslednik Matije Gubca...

V nedeljo popoldan je sklical pred Pašičem spokorjeni Radič kmetijski tabor na Krškem polju. To je zemlja koder se je nekoč boril Matija Gubec za pravdo slovenskih in hrvaških kmetov. Prišlo je menda zelo dosti ljudi. Štefan Radič je poleg gospodov Puclja in Prepeluha, ki so prvič prišli med ljudi v novi radičevski kamižoli, silno napadal slovensko ljudsko stranko. Na tak način je stric Štefan iz Zagreba začel igrati med slovenskimi kmeti svojo vlogo kot Gubčev naslednik. Toda kmetje dobro vedo, da ni zdaj v nevarnosti stara pravda, ampak ugled Štefana Radiča, ki vedno bolj gine.

Preveliki idealisti.

V glavnem mestu Švedske, v Stockholmu zboruje te dni svetovni kongres za zedinjene vsega krščanstva. Stremljenje je hvalevredno, a je veliko prašanje, če je sploh izvedljivo in kakšne namene imajo za hrbtom tisti, ki pozivljejo vse krščanstvo na ta kongres.

Drag „špas“.

Lasanje Francozov z Druzi in beduinskimi rodovi v Siriji stane prve že precej zrtev. Dozdaj so izgubile francoske čete že preko 2000 mož. Pa še ne bo najbrže zadosti.

V bratski slogi.

V mestu Catania na Siciliji sta se dvobojevala na sablje dva fašistovska poslanca. Ko jo je eden skupil po roki, so dvoboj ustavili. Bratec sta se sprla zato, ker nista oba enako navdušena za nadtajnika Farinaccija.

Ljubljanski velesajem

se bo vršil od 29. avgusta do 8. septembra. Izkaznica, s katero sme človek obiskati sajem, stane 50 dinarjev. Kdor ima velesajmsko izkaznico, ima pravico do znižane vožnje po železnici: do meje 30% znižanja, od meje do Ljubljane pa 50% znižanja. Konzularni vizum na potni list stane 20 dinarjev. V Gorici ima velesajmske izkaznice za potovanje po znižani ceni g. Jožef Šček v Draščekovi hiši na Kornu, drugo nadstropje. Preskrbi tudi konzularni vizum. Ima tudi izkaznice za znižano vožnjo po železnici, ki so brezplačne.

Neobjavljen dokument iz politične prošlosti

Primorske.

Deželne poslance slovenske narodnosti je resna volja in v prid zastopnega ljudstva je to njih dolžnost, delati na to, da se pereče vprašanje deželne narišnice in hiralnice v najkrajšem času reši, in zagotoviti hočejo celokupni deželi korist in izključiti od tega vprašanje vse sebične, osebne struje.

O preskrbi ubožcev, razuzdane mladine, sirot, dalo bi se mnogo razpravljati na korist dežele, no, slovenskim zastopnikom manika sploh pogum o tem govoriti, dokler goritaknjena životna vprašanja niso rešena in se finančne moči dežele niso preustrojile.

Dokler so občine tako preobložene z dokladami na izravne davke, je deželnim poslancem slovenske narodnosti v prvi vrsti ležeče na tem, da se jim odzame šolsko breme, breme za velike ceste in bolnišnice. Obupen položaj občinskega premoženja in gospodarstva vede jih predvsem na to, da od italijanske večine zahtevajo, da se kaj resnega ukrene radi nadzorstva deželnega odbora po § 86

občinskega reda. Od 100 občin slovenskega prebivalstva ima jih le malo zakladnega premoženja izven občinskih pašnikov in gozdov. Velika večina zagažena je v dolgove. S pojedinimi izjemami preobložene so z dokladami. Po izkazu deželnega knjigovodstva za l. 1895, so brez občinskih doklad na izravne davke občine Štandrež, Mirèn, Šempeter in Sovodnje v Goriški okolici, ki so vedele iz razdelitve občinskih pašnikov pravočasno izkoristiti si toliko glavnice in imajo vsled bližine mesta drugih dohodkov, da ni treba obremenjevati posestnikov. Vse ostale slovenske občine obložene so za občinske potrebščine do 300%. Od 225 davčnih občin slovenske narodnosti, ako ne prištevamo še tri goriškega obmestja, imajo Dornberg 110%, Novavas 242%, Vrh 150%, Osek 165%, Ročinj 100%, Kožbana 99%. Ako prištevamo še doklade za šolske potrebe, za cestne odbore, za deželo in ne glede na mnogokrat ogromne cerkvene potrebe, dobimo sledeči pregled poprečnih doklad za posamezne davčne okraje, ki obenem drastično slikajo položaj furlanskih in slovenskih občin za imenovano l. 1895.

Mesto Gorica s 242.164.03 dohodki na izravnih davkih ima 34% do-

klade na zemljiščni in hišnonajemniški davek, 39% na prihodniški in dohodniški davek.

Goriški sodni okraj ima 94.617 gld. izravnih davkov počez 116% doklad na 55 davčnih občinah; najbolj obtežena je Novavas s 330%.

Ajdovski okraj ima na 30.713.23 izravnih davkov počez 127½% doklad na 18 davčnih občinah; najbolj obtežene so Gojače s 198½%.

Kanalski okraj ima na 25.239.78 gld. izravnih davkov počez 162½% doklad na 18 davčnih občinah; najbolj obtežen je Vrh s 184%.

Tolminski okraj ima na 40.372.45 gld. izravnih davkov počez 135% doklad na 43 davčnih občinah; najbolj obtežene so Žabče s 224%.

Bovški okraj ima 9.907.84 gld. izravnih davkov počez 140% doklad na 10 davčnih občinah; najbolj obtežena je Črezsoča s 213%.

Cerkoljski okraj ima na 11.136.48 in pol gld. izravnih davkov počez 163% doklad na 16 davčnih občinah; najbolj obtežena je Orehek s 248%.

Komenski okraj ima na 25.700.14 in pol gld. izravnih davkov počez 113 in pol odst. doklad na 29 davčnih občinah; najbolj obtežen je Salež s 189%.

Politični okraj Tolminski ima počez 143% doklad, Sežanski 148%, Goriška 127½%. Vsi trije slovenski okraji 137% počez.

Gradiščanski davčni okraj ima na 36.340.96½ izravnih davkov počez 81% doklad na 14 davčnih občinah; najbolj obtežena je Villesse s 112% oziroma St. Martin na Krasu po 129%.

Krminski davčni okraj ima na 52.347.27½ izravnih davkov počez 104% doklad na 15 davčnih občinah; najbolj obtežena je slovenska občina Kožbana s 161%; ako pa izjemamo slovenske davčne občine, ki nosijo počez 142%, ostaja na furlanske občine počez le 95%.

Červinjanski okraj ima na 106 tisoč 910.40 gld. izravnih davkov počez 72% doklad na 23 davčnih občinah; najbolj obtežena je Ivaniz s 118%.

Tržiški okraj ima na 51.897.30 gld. izravnih davkov počez 76% doklad na 18 davčnih občinah; najbolj obtežena je slovenska občina Doberdub s 117%.

Politični okraj Gradiščanski ima počez 80% doklad.

Cela kronovina izjemši mesto Gorica ima počez 119% na davčno občino.

(Dalje.)

Nevihita in toča.

Vreme je v letošnjem letu zelo nenavadno, nestalno in spremenljivo. Zima je bila razmeroma mila in ugodna, potem ko je prišel čas za poljska dela, je bilo hladno in je skoro neprestano deževalo, nato je sledilo nekaj vročih, pasjih dni, sedaj pa imamo skoro vsak dan, če ne že vsakih par ur drugačno vreme. Sedaj pripeka solnce, kmalu nato je vse oblačno in v hipu imamo dež, če ne celo nevihto in točo. Zadnje dneve smo v tem oziru doživeli že prav nenavadne pojave. Ker še nimamo poročil z dežele, naj najprvo opišemo, kake muhe je uganjalo vreme zadnje dneve pri nas v Gorici.

V ponedeljek pred in popoldne je bilo lepo. Proti deveti uri zvečer je pa nenadoma pridrvela nad mesto grozna burja z dežjem, ki je napravila veliko škodo, zahtevala eno človeško žrtev in poškovala par oseb. Okrog devete ure zvečer, kakor reče no, se je nebo na mahi stemnilo, žarki bliski so kar prepletali grozeče ozračje in bobneče gromčenje se je valilo nad težkimi oblaki. Kmalu nato začne divjati silovita burja. Predno so pa ljudje, katerih je bilo polno na prostem, mogli zbežati na varno, se vsuje strašna ploha. Lilo je v resnici kakor iz skafa in se je zdelo, da se je vtrgal oblak. Kogar je neurje zajelo na prostem, je bil v hipu ves moker. Javni lokali in hišne veže so bili takoj napolnjeni od prestrašenega občinstva. Zmeda je bila še tem večja, ker se je ugasnila električna luč. K sreči se je divjanje zbesnelih elementov še razmeroma kmalu poglelo in so se ljudje v nato sledečem mirnem dežju, ki je pa okrog desete ure že popolnoma prenehal, lahko spravili domov.

Škoda, ki jo je napravil nenadni orkan, je občutna. Rul je drevesa, lomil veje, porušil barake, odkrival strehe, odnašal dimnike in opeko, pokončaval vrtove in nasade, z eno besedo: kar ni bilo prav trdno pribito, šibko ali ne zadosti globoko vsajeno v zemljo, je bilo v nevarnosti in je vsled viharnega vrtinca vrtelo večjo ali manjšo škodo. Ko je divji ples končal, je bilo po ulicah vse polno opeke, listja, vej in druge navlake.

Vihar je zajel sicer celo mesto, toda med tem ko je severnemu delu prizadela le malenkostno škodo, je južni del naravnost opustošen. Najbolj je divjal okrog južne postaje in dalje proti Štandrežu. Poslopje južne postaje je zlasti na južni strani, ki gleda proti Štandrežu skoro docela razkrito. Vihar je bil tako silovit, da je prenašal tramove in opeko čez trg pred postajo. Na postaji in v skladišču je vihar razmetaval razne predmete in blago ter napravil težko škodo. Zelo so trpele tudi volašnice na Tržaški cesti ter mnoge druge hiše v tamošnjem oddelku. Škodo povzročeno v mestu cenijo na 600.000 lir, v celoti pa znaša škoda okrog 1 milijon lir.

Hudo je razsajala vihra tudi v Štandrežu. Barake, ki so stale ob cesti, ki pelje mimo »malih roč« v Štandrežu, je deloma prevrnila, deloma razrušila in vničila. Delala je z njimi kot z orehovimi lupinami. Pri tem je našla smrt štiriletna deklica, nekaj ljudi je bilo pa ranjenih.

Občutno so prizadeti od groznega razsajanja neurja tudi Ločnik, Moša in drugi kraji v Furlaniji.

V torek pop. smo imeli v Gorici pa točo, ki je pa k sreči kmalu ponehala.

Prosvetna zveza.

V nedeljo se je otvoril gospodinjski tečaj, katerega se udeležuje 38 gojenk. Istotako se je otvoril podobni tečaj v Vrhpolju pri Vipavi. Želimo obilo uspeha!

Dekliško romanje, ki se bo višilo dne 13. septembra na Sv. goro, je v glavnem pripravljeno. Krožki so dobili potrebne informacije v okrožnicah. Dekleta, poročajte ta dan številno k nebeški Materi!

»Naš Čolnič« izide v par dneh. Članki, ki jih prinese so naslednji: Vipavska (pesem), Pomenki o šoli,

Nove steze. Na Marijinem Celju, Pevski tečaj itd. Številka je lepa in podučna.

Društva poročajo, da zahtevajo oblastva od predsedstev, da jim izročijo pravila. Samoobsebi umevno je, da naj odbori brez vseh pomislekov in skrbi radevolje predložijo pravila. Društvo, ki ne bi imelo dvojezičnih pravil, naj jih naroči pri tajništvu.

Mestne novice.

* Občni zbor društva »Skalnica«. Žensko delavsko društvo »Skalnica« v Gorici bo imelo v nedeljo dne 30. avgusta ob 4½ popoldne v društvenih prostorih Via Mameli 5 izreden občni zbor. — Predsedništvo.

GOSPODARSTVO.

Prošnje za predujm na račun vojne škode, ki se je prijavila Avstriji.

V našem listu smo že poročali, da se je podaljšal rok za vlaganje prošnji za 70% predujme na račun vojne škode, ki se je prijavila Avstriji pod naslovom avstrijskih rekvizicij. »Gazzetta ufficiale« od 19. avgusta 1925 št. 191 je bil objavljen kr. odlok - zakon od 29. julija 1925 št. 1382, ki podaljšuje rok za vlaganje prošnji za 70% predujme za 6 mesecev in sicer do 6. februarja 1926. To določuje prvi člen imenovanega odloka.

Druge važne določbe.

Vojni oškodovanci, ki so vložili do 31. decembra 1921 vojnooškodninske prošnje po predpisih vojnooškodninskega zakona (I. K. od 27. marca 1919 št. 426.) zamorejo zaprositi 70% predujm tudi ustmeno pri vojnooškodninskih likvidacijskih uradih (v Gorici, v Tolminu i. t. d.), oziroma pri vojnooškodninskih komisijah. Ti vojni oškodovanci prosijo lahko za 70% predujm v vsakem stanju vojnooškodninskega postopanja in tudi po 6. februarju 1926. leta.

Postopanje pri določevanju predujmov.

Oškodnina, na račun katere se bo izplačal 70% predujm, se bo ugotovila in določila kot obično, to je po vojnooškodninskem zakonu in naredbah, ki so ga dopolnile, oziroma spreme-

Odbor za rimsko romanje prosi g.a. Jožefa Šorc-a, naj sporoči svoj naslov, da se mu dopošljejo potrebne izkaznice in železniški vozni listek.

* Kaj iščejo? Pred par dnevi je napravila policija hišno preiskavo pri vseh krogih znanem farmacevtu g. Mihui Koširju, po domače »Mičelinu«. Policijski komisar z dvema detektivoma je prišel nadenj v lekarno Glubich, kjer slušbuje. Ko so nekaj časa zaman brskali po lekarni, so odšli z g. Koširjem na njegovo stanovanje. Tudi tu niso seveda našli nikakih zločinskih dokumentov. Kaj so molčeči gospodje iskali, niso hoteli povedati. Očividno ima vmes roke podla ovaduška duša.

nile. Predujme bo pa dovolilo finančno ministrstvo v sporazumu z osrednjo vojnooškodninsko komisijo. Člen 5. določuje, da sme finančno ministrstvo določiti v slučajih, ki jih predpisujejo člani 1. in 2. kr. odloka od 6. julija 1923 tudi večji kot 70% predujm.

Važen je člen 6.

Člen 6. novega odloka določuje: 1. vsi že sklenjeni konkordati oziroma sentence (razsodbe) vojnooškodninskih komisij ostanejo v veljavi in po njih določena ter priznana vojna oškodnina se bo izplačala po predpisih vojnooškodninskega zakona. Če tudi bi bila v teh slučajih priznana oškodnina za škodo, ki so jo povzročile avstrijske vojne dajatve; izplačila že priznane vojne oškodnine se ne sme zavstavljati ali pa ukiniti; 2. ravno tako ne bo italijanska vlada zahtevala povračila že izplačane vojne oškodnine.

Člen 7.

določuje, da prosijo za predujme lahko tudi zavodi, ki so jih izplačali namesto samih vojnih oškodovancev.

O tem odloku bomo v našem listu še pisali.

Tajništvo Kmetško-delavske zveze v Gorici.

Kaj je novega na deželi?

Iz Kanala.

Po vsej naši okolici se je že razširila vest, da se bodo tod okoli učile trume vojakov vojnih umetnosti. Te vojaške vaje bodo menda pričele že začetkom prihodnjega meseca. V Kanalu in bližnjih vaseh pričakujejo dosti vojaštva. Trgovci in gostilničarji se že polnijo svoje zaloge in štejejo v duhu mastne dobičke, naš kmetič pa vidi v duhu pomandrano polje in razvlečene njive.

Na farni praznik Roženco se je cerkveni zbor pod vodstvom g. Kuštrina izkazal z dovršenim petjem. Pri darovanju je zapel par pesmi naš znani solist Joško Bratuž. Kljub dežju se je po maši razvila običajna procesija.

Slap pri Vipavi.

Tel. odsek »Slov. izobr. društva« priredi v nedeljo dne 30. t. m. ob 4. uri pop. telovadni nastop, ki se bo vršil na dvorišču g. R. Ferjančiča št. 42. Na sporedu so: proste vaje članov, članic in gojenk, simbolične vaje članic in gojenk, skupinske vaje članov ter orodna telovadba na drugo in bradlji. Pri prireditvi sodelujejo odseki: Slap, Vipava, Št. Vid, Vrhpolje, Šturije, Budanje ter »Goriški godbeni krožek«. Ker je to prvi tel. nastop v gor. Vipavski dolini pričakujemo, da nas v obilnem številu posetijo vsi prijatelji poštene in prijetne zabave.

Iz Tolminskega.

Bolezen — krvava griža — o kateri smo mislili, da je že vzela svoj konec, se zopet javlja. Soditi bi bilo, da ni hlezen samo krvava griža, temveč v zvezi z legarjem. Po dosedanih izkazih je že 18 smrtnih slučajev. Najbolj je prizadeta družina Manfreda p. d.

»Maklavava« v Poljubinskih Ravnih. V 10 minutah sta umrla dva sinova; drugi dan zjutraj je umrl tretji sin. Oče sam je smrtno bolan, a upati je, da bo okreval. Težko prizadeti družini izražamo naše sočustvanje in sožalje.

Čudno se nam zdi, da niso krajevne sanitarne oblasti še ugotovile bolezn. Po našem mnenju je izvor bolezn. voda, ki se nahaja v Planini Štador, od koder so prišli prvi bolniki.

Zato je predvsem potrebno, da se ta voda dobro preišče; če je ta voda zakrivila bolezen, je treba prepovedati njeno uporabo. Potrebno je tudi, da priskrbijo oblastva ljudem dovoljno zdravil in posebno razkuževalnih sredstev. Vsa okolica je zelo vznemirjena in potrta; zato pričakujemo od oblastev, da bodo z vso potrebno ljubeznijo in uljnim postopanjem lajšala veliko trpljenje prizadetega prebivalstva. Težko je tudi ljudem, da nimajo občinskega zdravnika, ki bi razumel njihov jezik in ki je zelo slabe volje, če kličejo bolniki zdravnike iz Gorice.

Drežnica.

Prihodnjo nedeljo dne 30. t. m. vpripori prosvetno društvo »Krn« v Drežnici veselico z zelo bogatim vspehom; med drugim se bo igrala igra »Stari in mladi«. Vabljeni so okoliška društva ter vsi prijatelji veselih in poštenih zabav. V slučaju slabega vremena se bo vršila veselica naslednjo nedeljo.

Livek.

Pozor starši! Kaj ne vidite svojih otrok? Ko pridem na vas, vidim in slišim, kaj govorijo vaši otroci. Če

slišijo od drugih ljudi kletvine in slabe besede, jih rabijo še oni. To vendar ne gre. Če vidijo kakega tujca, ga začnejo obkladati z nedostojnimi psovkami in kričijo za njimi. Kaj je to olika? Veliko otrok sem videl, da kadijo cigarete. Če jim kak človek kaj naroči, ne ubogajo, za cigarete pa napravijo vse. Kaj bo nastalo iz takih otrok? Dne 26. julija smo ponovili igro »Dom« v 4. dej. Igra je prav lepo izpadla. — Dne 15. t. m. je šlo 8 fantov na Marijino Celje. — Drugič vam povem nekaj o oliki deklet od 14.—18. leta, če že ta opazka ne bo zadostovala.

Vrhpolje.

»Čukovemu« dopisniku in njegovemu sotrudniku, sporočamo, da se g. R. in g. A. zanimata za seje našega društva, ne pa vašega — če jih sploh kdaj imate. — Volilno pravico ima pri našem društvu vsak član in članica in nam ni treba še le prositi za njo. Kako je pa pri vašem društvu, nas ne zanima. Gospodu dopisniku v »Čuka« bi bilo mogoče vstreženo, če bi mu posodili hlače, ker se ne ve, če je kdaj že svoje nosil. Naših članov človek, ki trdi, da je visoko izobražen, a ima za svoj vzor le ples in zajemo svojo izobrizbo iz »Čuka«, ne more zadeti s svojimi članki. Saj od njega ne moremo pričakovati drugega kakor zavistno zabavljanje. Toliko drugim v pojasnilo. Član.

Soča.

Kakor je »Straža« že poročala, je v noči od 12. na 13. t. m. udarila strela v hišo Antona Kavsa št. 48. Poslopje je bilo mahoma v ognju, ki ga je upepelil v par urah. Starejša hči, ki je spala v podstrešju, se je rešila s skokom skozi okno in le čuditi se je, da si ni polomila udov. Družina je silno revna in pomoči potrebna. Zavarovano ni bilo nič. Dobrotniki, ki ste se vsikdar odzvali mojemu klicu na pomoč, odprite tudi sedaj svoje radodarne roke, za kar Vam že vnaprej srčna hvala.

Ciril Munih, župnik.

Postojna.

(Prilika za obisk postojnske jame). V nedeljo 6. septembra t. l., se bo vršil običajni praznik v postojnski jami. Ob tej priliki je dovolilo ravnateljstvo drž. železnic v Trstu popustek 40 odst. na navadne cene za vožnjo v Postojno, in sicer za vse osebne vlake in brzovlake od 1. do 30. septembra 1925. Vozni listek (rumene barve — tja in nazaj), bo veljaven 5 dni. Važno: Ob povratku iz Postojne mora imeti voznik listek pečat in datum postojniške blagajne v Postojni (Postumia Grotte). Vozil bo tudi poseben vlak, ki odhaja iz Gorice, (južni kolodvor) ob 7. in pride v Postojno ob 10.50. Odhod iz Postojne ob 17.40, prihod v Gorico ob 20.33. O znižanih cenah za vstop v jame bomo poročali pravočasno. Zopet se nudi lepa prilika da znamenito in čarobno postojnsko jamo obiše oni, ki je še ni videl. O njej ne bomo pisali, ker vsakdo je gotovo že braf in slišal o krasoti te velike jame.

Sempolaj.

Dne 30. t. m. se bo vršila pri nas izvanredna slovesnost blagoslovljenja novega kipa Matere božje. Po desetih letih smo dočakali, da dobi naša cerkev zopet krasno podobo Matere božje. Prejšnja podoba, katero so domačini in vsa okolica imeli zelo v časti, je bila vsled vojnih dogodkov vničena. Letos pa smo kupili nov kip. Priprave za slovesno blagoslovljenje so že v teku. Da pa ne bo sama zunanost, marveč da tudi svoja srca pripravimo Mariji, bomo imeli od 27. do 29. t. m. tridnevno: vsak večer spovedovanje — pridiga in sv. blagoslov. — Dne 30. t. m. v nedeljo predpoldne je običajna slovesnost sv. Polaja z evharistično procesijo. Popoldne ob 3½ pa bo preč. mons. Berlot blagoslovil v kapelici zunaj cerkve kip Matere božje, s katerim se bo nato vršila veličastna procesija. Vse duhovnije v okolici so vabljene k obilni vdeležbi s svojimi cerkvenimi zastavami. Odbor.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. Franc Andrejšek, vikar v Sedlu, 10 L.; p. n. Alojzij Mullig, vikar v Cerovem, 20 L. Srčna hvala!

Listnica Kmetско - delavske zveze in političnega društva „Edinosti“, v Gorici.

1. M. C. Soča: Ali so bili odposlani dokumenti in načrti pristojnemu uradu, ki jih je zahteval s pismom od 5. maja 1920? Odgovorite nam na to vprašanje čimprej, na kar vložimo prošnjo za odškodnino pri vojnem ministarstvu.

2. V. I., Trnovo pri Gorici: Pošljite tajništvo službeni pokojninski odlok. Še boljše je če se zglasite osebno ob priliki v tajništvu; v tem slučaju prinesite pa tudi odlok s seboj.

3. I. G. Cerčno: Hvala za sporočilo; tajništvo bo takoj posredovalo za M. F.

4. K. H., Staroselo: V Vaši zadevi smo posredovali, pa nismo še dobili odgovora; zato potrpite.

5. K. K. II. Bistrica: Sporočite nam natančne podatke: a) o službi Vašega sina in kdaj je umrl, b) ime in kdaj je umrl Vaš mož; c) kdaj in kam ste vložila prošnjo.

6. F. Š. Trnovo - Bistrica: Sporočite nam: a) ime sinovo in pri katerem polku je služil? b) Kdaj je umrl Vaš mož.

7. L. L., Sp. Idrja: Vdova M. B. ima pravico do pokojnine, toda dokazati mora, da je bila bolzen oziroma smrt povzročena od vojaške službe. Potrebni dokumenti so: domovnica, možev mrtvaški listi, poročni list, krstni listi vdove in otrok, družinski list, vojaški dokumenti in vsa zdravniška izprave, posebno če dokazujejo, da je bila njegova bolezen odvisna od vojaške službe.

8. M. K. Orehek: V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo.

9. B. C., Cerčno: Pošljite tajništvu takoj »decreto penale«.

10. I. I., I. B., M. J., G. J. Zajelšje: V naprošeni zadevi bo zelo težko kaj pomagati, ker smo že preteklo leto zelo težko dosegli, da se je rok polovične pristojbine za žganje-kuho podaljšal. Ko se bo vrnil posl. Besednjak, ga obvestimo o Vaši prošnji.

TAJNIŠTVO.

Listnica uredništva.

K. I. v D.: Dotična oseba ima pravico vložiti prošnjo za priznanje pokojnine. Rok za vlaganje prošnji je bil podaljšal do oktobra 1926.

OBJAVA *)

V pojasnilo.

STAVBENA ZADRUGA MIREN-SOVODNJE v likvidaciji je še vedno v rokah likvid. odbora pod vodstvom podpisane in ostane, dokler bode imel večino na svoji strani, kakor jo ima dandanes. O tem se lahko vsakdo prepriča v združnem registru pri kr. tribunalu v Gorici pod opr. št. Cons. V 67.

*) Izredni občni zbori od 19. in 29./7. ter 18./8. t. l. so bile le komično-gro-

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

teskne prireditve in kot take ostanejo brez sleherne veljave, čeravno so želje in skomine nekaterih jako velike.

Toliko na »objavo« od 22. t. m. v pojasnilo upnikom in dolžnikom. Za podrobne informacije sem na razpolago.

Na Peči, dne 26. 8. 1925.

Dr. LEOPOLD BOBIČ.

NEKA oseba je našla listnico z denarjem. Kdor jo je izgubil, naj se zgasi v ulici Carducci 9 pri družini Brancovig.

NOVA HIŠA S 4 PROSTORI in 9 njivami zemlje z gozdom je na prodaj v bližini Šempasa. Naslov pri upravi »Goriške Straže«.

ZAPADNA BRDA POZOR! — Bik za spuščanje, potrjen od komisije, na razpolago pri g. Evgenu Reja, Vipolže 5. Bik je švicarske pasme in tudi na prodaj.

PRI UPRAVI »Goriške Straže« je na prodaj časopisni papir.

GOSPODIČNA: samostojna, knjižgovodkinja, večča slovenske, nemške in italijanske korespondence, z večletno prakso v vseh pisarniških poslih, želi mesta; sprejme tudi pol-dnevno. Cenj dopise pod »vestna« na upravo lista.

V. Ljubljanski vzorčni velesejem

od 29. avgusta do 8. septembra 1925.

Za nakup vstopnice, ki stane Din. 50 in daje kupcu pravico do znižanega jugoslovenskega konzularnega vizuma za Din. 20, kakor tudi 30 odstotni popust na italijanskih in 50 odstotni popust na jugoslovenskih železnih obrniti se do komisarja sejma za Italijo Jos. Čehovina v Trstu, Viale XX Settembre 65 I. — NB. Za one obiskovalce, ki stanujejo izven Trsta, bo poskrbel omenjeni komisar uradnim potom jugoslovenski konzularni vizum. V ta namen naj se mu dostavi potni list skupno z zneskom Din. 50 za vstopnico, Din. 20 za konzularni vizum in Lir 5 za poštne in režijske stroške.

Stolpne ure

najmodernejšega sistema ki se navijajo vsakih 8 dni imam v zalogi

Franjo Štolfa, urar
Komen na Krasu

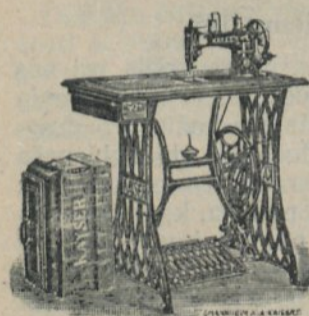
ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

špecialist za ustne in zobne bolezni, ordinira

v GORICI na Travniku 5/II.

od 9. do 12. in od 3. do 5.

Prav gotovo je, da najboljše originalne ŠIVALNE STROJE in DVOKOLESA iz najboljših nemških tovarov dobite le pri dobro znani tvrtki:

FRANC SAUNIG - GORICA
VIA CARDUCCI 25, (prej Gosposka ulica)

Pred nakupom oglejte si veliko izbiro ali pa zahtevajte cenik.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenschert & Kaymann, vsabovrstna blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

„Mundlos“ šivalni stroji
„Göricke“ dvokolesa, motorini „Fian“
belgijske puške se vdobe le pri
Josipu Kerševaniju-Gorica

Piazza Cavour št. 9
Mehanična delavnica, Piazza Cavour štey. 9.

Širite „Goriško Stražo!“

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica	CENTRALA	Rezerva SHS
in rezerve:	LJUBLJANA	Din.
Din. 50,000.000		10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti odpovedi najbolje po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. — Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in prodaja svakovistne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznana najvišje dnevne cene za obveznice vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Iz življenja „NIONE BURGIT“

Njegov prvi poskus,

ki je dovedel do iznajdbe učinkovitega sredstva proti kurjim očesom pred devetnajstimi leti je bil ta le: „NIONE BURGIT“ je prekuhal lubad obrežnih vrb in tako pridobil salicilsko kislino, že dolgo znano sredstvo proti žlezni kislini in trdi koži. Ta salicil tvori tudi danes bistveni sestavni del „Burgit“-obliža proti kurjim očesom ter povzroča hitri in gotovi učinek. Ni ostalo pa samo pri prvem poskusu, temveč se je pravilna sestava „burgit“-izdelkov preizkusila tekom 19 let v tisočerihi slučajih in jo je potrdila tudi zdravniška veda. Izkušnja tolikih trpečih naj nas uči, da se držimo samo onega, kar je dokazano dobro. Druge izdelke kakor „BURGIT“ moramo zato odklanjati.

Vprašajte zato pri prvi lekarni ali drogeriji po „BURGITU“. Če ga ne dobite, se spleča, da napravite nekaj korakov v drugo prodajalno.

Če hočete vašim nogam napraviti posebno udobje, zahtevajte kar celotno „BURGIT“-nego za noge. Ta vam nudi „BURGIT“-obliže za trdo kožo in osvežujoči „BURGIT“-izdelek za kopanje nog. Vsi trije preparati stanejo samo 8— lir.

»BURGIT« DRUŽBA, FREILASSING, BAVARSKO.

VAŽNO! SHRANITE! NADALJEVANJE PRIDE!